

objavovať, ktorá robí každý deň novým. „Vymýšľať“ – viete – v latinčine znamená „nájsť“. Veľkým „objavom“ Heleny bolo nájdenie svätého kríža. To je ten ukrytý poklad, pre ktorý sa oplati všetko predat! Kríž Ježiša je najväčší objav života, hodnota, ktorá mení všetky hodnoty.

Helena to dokázala pochopiť azda aj preto, že dlho niesla vlastný kríž. Nenarodila sa na dvore: traduje sa, že bola hostinskou z jednoduchého prostredia, do ktorej sa zaľúbil budúci cisár Konšancius. Vzal si ju, no z mocenských dôvodov ju neskôr neváhal zapuďiť a na roky odlúčiť od syna Konštantína. Keď sa Konštantín stal cisárom, aj on jej pripravil nemálo bolesti a sklamaní. Helena však vždy zostala sama sebou: ženou hľadajúcou. Rozhodla sa stať kresťankou a neustále konala skutky lásky, nikdy nezabudla na pokorných, z ktorých sama pochádzala.

Takáto dôstojnosť a vernosť svedomiu, drahí bratia a sestry, mení svet aj dnes: približuje k pokladu, podobne ako práca roľníka. Pestovať vlastné srdce si vyžaduje námahu. Je to najväčšia práca. No keď kopeme, nachádzame; keď sa skláňame, stále viac sa približujeme k tomu Pánovi, ktorý sa zriekol seba samého, aby sa stal podobným nám. Jeho kríž je ukrytý pod kôrou našej zeme.

Môžeme kráčať pyšne a pritom ľahkovážne šliapať po poklade, ktorý je pod našimi nohami. Ale ak sa staneme ako deti, spoznáme iné kráľovstvo, inú silu. Boh je vždy pod nami, aby nás pozdvihol hore.

Služba lektorov (22. – 28. september)

Udavské

Utorok - Monika Futejová

Štvrtok - Mária Nergešová

Piatok - Lucia Gajdošová

Sobota - Mária Feriková a Darina Šteňková

Nedeľa - rodičia birmovancov

Veľopolie

Pondelok - Renáta Marková

Streda - Daniela Trešňáková

Nedeľa - Jana Tarbajová a Katarína Čabalová

Myšlienka na tento týždeň

Kto pozná pravdu, miluje a cení si dobro a správne robí, ten je múdry.

(J. M. Sailer)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

21. september 2025

*Dúfať znamená hľadať
Katechéza Svätého Otca Leva XIV.*

V podobenstve o poklade ukrytom v poli Ježiš učí, že Božie kráľovstvo sa objavuje tým, ktorí hľadajú a neboja sa ísť pod povrch reality. Pápež Lev XIV. v dnešnej katechéze pripomína cisárovnú Helenu ako ženu, ktorá vedela hľadať – a v nájdení Kristovho kríža odhalila poklad, ktorý premieňa život.

Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému v poli; kto ho nájde, ukryje ho, v radosť ide, predá všetko, čo má, a kúpi to pole. Čítanie z Matúšovho evanjelia (Mt 13, 44)

Dnes sa zastavíme pri jednom osobitnom aspekte nádeje. Začal by som spomienkou: ako deti sme pociťovali zvláštnu čaru, keď sme si zašpinili ruky od zeme. Pamätáme si to a možno to ešte aj dnes radi pozorujeme: robí nám dobre sledovať hru detí! Hrabú sa v zemi, rozbíjajú tvrdú škrupinu povrchu a chcú vidieť, čo sa skrýva pod ňou...

To, čo Ježiš opisuje v podobenstve o poklade ukrytom v poli, už nie je detská hra, a predsa radosť zo vzácneho objavu zostáva rovnaká. A Pán nám hovorí: také je Božie kráľovstvo. Takto sa nachádza Božie kráľovstvo. Nádej sa zapaluje, keď kopeme a rozbíjame škrupinu reality, keď ideme pod povrch.

Dnes vám chcem pripomenúť, že keď učeníci Ježiša Krista prvýkrát získali slobodu verejne žiť svoju vieru, začali „kopat“ predovšetkým na miestach jeho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania. Tradícia Východu i Západu si pripomína Flaviu Júliu Helenu, matku cisára Konštantína, ako dušu týchto pátraní. Bola to žena, ktorá hľadala. Žena, ktorá kopala. Pokladom, ktorý zapaluje nádej, je totiž život Ježiša: treba sa vydať po jeho stopách. Koľko iných vecí mohla cisárovná urobiť!

Aké vznešené miesta mohla uprednostniť pred okrajovým Jeruzalemom. Koľko radostí a dvornej slávy mala k dispozícii. Aj my, bratia a sestry, sa môžeme uspokojiť s dosiahnutými pozíciami či s majetkom, väčším alebo menším, ktorý nám dáva istotu. Takto sa však stráca radosť, ktorú sme mali ako deti – túžba hľadať a

*Program sv. omši
22. – 28. september 2025*

	Udavské	Veľopolie
<i>Pondelok</i> Pondelok 25. týždňa v Cezročnom období		18.30 + Ján, Ján, Verona, Ján
<i>Utorok</i> Sv. Pia z Pietrelciny, kňaza (spomienka)	18.30 + Michal, Michal, Miroslav Šalata	
<i>Streda</i> Streda 25. týždňa v Cezročnom období		18.30 Za ZBP Slavomír Varga
<i>Štvrtok</i> Štvrtok 25. týždňa v Cezročnom období	18.30 + Mária Daňová - 1. výročie	
<i>Piatok</i> Piatok 25. týždňa v Cezročnom období	18.30 Za ZBP Adam Bonk	
<i>Sobota</i> 26. nedeľa v Cezročnom období	18.30 Za ZBP rodina Šalátová č. 41	
<i>Nedeľa</i> 26. nedeľa v Cezročnom období	10.30 Za farnosť	8.30 Za ZBP Ján Dzurov

Sviatosť zmierenia pre rodičov a príbuzných

	Udavské	Veľopolie
<i>Pondelok</i>		17.30 - 18.30
<i>Utorok</i>	17.30 - 18.30	
<i>Streda</i>		17.30 - 18.30
<i>Štvrtok</i>	17.30 - 18.30	

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Tril'ová a rodina Sklenčarová č. 60.

Sviatosť zmierenia pre birmovancov a birmovních rodičov

Sviatosť zmierenia pre birmovancov a birmovních rodičov bude v piatok 26. septembra od 17.00, spovedať budú dvaja kňazi. O 18.30 bude sv. omša, birmovanci a birmovní rodičia budú sedieť pri tejto sv. omši na svojich miestach ako v nedeľu pri birmovke. Po sv. omši bude záverečný nácvik na nedeľu.

Sviatosť birmovania

V nedeľu 28. septembra a 10.30 bude v našom farskom kostole v Udavskom birmovka. Pri sv. omši Mons. Marek Forgáč, košický pomocný biskup udelí 34 birmovancom sviatosť birmovania.

Katechéza pápeža Františka a birmovaní

Pred prijatím duchovného pomazania, ktoré potvrdzuje a posilňuje milosť krstu, sú birmovanci vyzvaní obnoviť sľuby, ktoré kedysi vykonali ich rodičia a krstní rodičia. Teraz oni sami vyznávajú vieru Cirkvi, pripravení odpovedať «Verím» na otázky, ktoré im kladie biskup. Majú zvlášť odhodlanosť vo viere «v Ducha Svätého, ktorý je Pánom a darcom života a ktorý sa [im] dnes prostredníctvom sviatosti birmovania špeciálnym spôsobom udeľuje, tak ako kedysi apoštolom v deň Turíc» (porov. Obrad sviatosti birmovania, 26). Jediný Duch rozdeľuje mnohoraké dary, ktoré obohacujú jedinou Cirkev: je Autorom rozličnosti, avšak zároveň Tvorcom jednoty. Tak Duch Svätý dáva všetky tieto bohatstvá, ktoré sú rozličné, avšak zároveň vytvára harmóniu, čiže jednotu všetkých týchto duchovných bohatstiev, ktoré máme my kresťania.

Podľa tradície potvrdennej apoštolmi, Duch Svätý, ktorý privádza k plnosti milosť krstu, sa odovzdáva prostredníctvom vkladania rúk. K tomuto biblickému gestu sa pre lepšie vyjadrenie vyliatia Ducha Svätého, ktorý naplňuje tých, ktorí ho prijímajú, už veľmi skoro pripojilo pomazanie vonným olejom, nazývaným krizma, ktoré sa používa až dodnes, ako na Východe tak aj na Západe.

Olej – krizma – je liečivá a kozmetická látka, ktorá prenikajúc do tela lieči rany a dáva mu vôňu; kvôli týmto vlastnostiam ho prevzala biblická a liturgická symbolika, pre vyjadrenie činnosti Ducha Svätého, ktorý zasväcuje pokrsteného a preniká ním, okrášľujúc ho charizmami.

Sviatosť udeľuje biskup pomazaním krizmou na čelo s vložením ruky, hovoriac: «Prijmi znak daru Ducha Svätého». Duch Svätý je tým neviditeľným darom a krizma je jeho viditeľným znakom.

Keď birmovanec prijíma na čelo znak kríža voňavým olejom, prijíma tak nezmazateľný duchovný znak, „charakter“, ktorý ho dokonalejšie pripodobňuje Kristovi a dáva mu milosť šíriť medzi ľuďmi „dobrú vôňu“.

Vypočujme si znovu povzbudenie sv. Ambróza čerstvo pobirmovaným. Hovorí takto: «Pamätaj, že si prijal duchovnú pečať [...] a chráň si, čo si dostal. Boh Otec ťa označil, Kristus Pán ťa posilnil a vložil ti do srdca Ducha ako závdavok». Duch Svätý je nezaslúženým darom, ktorý je treba prijať s vďačnosťou, dajúc priestor jeho nevyčerpatelnej kreativitě. Je darom, ktorý si treba starostlivo chrániť, s poddajnosťou sa ním dať viesť, nechávajú sa formovať tak ako vosk jeho ohnivou láskou, «aby sme odzrkadľovali Ježiša Krista v dnešnom svete».